DOMSTOLENS KENDELSE
AF 26. SEPTEMBER 1984 [1]

Miljøpartiet »Les Verts«
mod Kommissionen og Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sag 216/83

Sammendrag

Annullationssøgsmål — fysiske eller juridiske personer — retsakter der berører dem umiddelbart og individuelt — retsakter der er et led i budgetvedtagelsen
(EØF-traktaten, art. 173; finansforordning af 21. december 1977, art. 1, stk. 1)

Som det fremgår af artikel 1, i finansforordningen, der definerer budgettet som det dokument, der hvert år forud fastlægger Fællesskabernes forudselige indtægter og bevilger deres forudselige udgifter, er vedtagelsen af budgettet ikke andet end en tilladelse til at afholde udgifterne. Ingen fysisk eller juridisk person kan derfor under nogen omstændigheder være umiddelbart berørt af akter, der er et led i denne vedtagelse. Sådanne personer kan alene eventuelt være berørt af akter, der træffes til gennemførelse af budgettet.

I sag 216/83

MILJØPARTIET »LES VERTS« (»De Grønne«), der er en sammenslutning uden erhvervsmæssigt formål,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

og

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER,

sagsøgte,

1 — Processprog: Fransk.

støttet af

EUROPA-PARLAMENTET,

intervenient,

angående en påstand om annullation af:

— Kommissionens beslutning af 20. juni 1983 om opstilling og vedtagelse af det foreløbige forslag til De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984.

— Kommissionens beslutning om opstilling og vedtagelse af det foreløbige forslag til De europæiske Fællesskabers almindelige tillægsbudget for regnskabsåret 1983;

— Rådets afgørelse af 22. juli 1983 om fastlæggelse og vedtagelse af forslaget til De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984;

— Rådets afgørelse af 22. juli 1983 om fastlæggelse og vedtagelse af forslaget til De europæiske Fællesskabers almindelige tillægsbudget for regnskabsåret 1983,

— og alle øverige hermed forbundne afgørelser og beslutninger.

1. Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 27. september 1983, har miljøpartiet »Les Verts«, der er en sammenslutning uden erhvervsmæssigt formål, i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 20. juni 1983 om opstilling og vedtagelse af det foreløbige forslag til De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984, Kommissionens beslutning om opstilling og vedtagelse af det foreløbige forslag til De europæiske Fællesskabers almindelige tillægsbudget for regnskabsåret 1983, Rådets afgørelse af 22. juli 1983 om fastlæggelse og vedtagelse af forslaget til De europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1984 og Rådets afgørelse af 22. juli 1983 om fastlæggelse og vedtagelse af forslaget til De europæiske Fællesskabers almindelige tillægsbudget for regnskabsåret 1983, samt alle øvrige hermed forbundne afgørelser og beslutninger.

2. Sagsøgeren har anfægtet de førnævnte akter, der udgør et led i godkendelsen af budgettet, for så vidt som der herved godkendes en budgetpost, der giver hjemmel for bevillinger »til forberedelse af det næste europæiske valg«. Det drejer sig om konto 3708, der er optaget i det foreløbige forslag og forslaget til det almindelige budget for regnskabsåret 1984. Denne artikel 3708 er indeholdt i sektionen for Europa-Parlamentets budget. Den blev første gang optaget i budgettet for regnskabsåret 1982. Bestemmelsen er ledsaget af en anmærkning, der fastslår, at »denne bevilling anvendes til medfinansiering af forberedelsen af information om det andet direkte valg i 1984 i overensstemmelse med præsidiets [for Europa-Parlamentet] afgørelse af 12. oktober 1982«.

3. I henhold til artikel 18 i finansforordningen af 21. december 1977 (EFT L 356, s. 8) er Parlamentet beføjet til at gennemføre de bevillinger, der er tillagt det. Sagsøgeren frygter, at Parlamentet skal bruge denne beføjelse til at begunstige partier, der var repræsenteret i Parlamentet efter valget i 1979, til skade for partier, der ikke var indvalgt, i forbindelse med godtgørelsen af omkostninger ved deltagelsen i valgkampagnen i 1984. Denne frygt har sit grundlag i en beslutning fra Europa-Parlamentets præsidium af 13. oktober 1982, hvorved der sker fastsættelse af fordelingsnøglen for bevillinger vedrørende artikel 3708 i De europæiske Fællesskabers almindelige budget. Herefter fordeles 7 % af disse bevillinger til syv forskellige politiske grupperinger. 93 % af midlerne fordeles på følgende måde: $^2/_3$ i forhold til de mandater, der blev vundet i 1979, $^1/_3$ i forhold til de stemmer, der opnås i 1984.

4. I medfør af procesreglementets artikel 91 har Kommissionen og Rådet samt Parlamentet som intervenient nedlagt påstand om afvisning og anmodet Domstolen om at tage stilling hertil uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

5. Kommissionen har for det første gjort gældende, at det foreløbige forslag til det almindelige tillægsbudget for regnskabsåret 1983 ikke ændrer sektionen for Parlamentets budget, og at denne akt derfor ikke kan anfægtes. Kommissionen har for det andet anført, at det foreløbige forslag til det almindelige budget for regnskabsåret 1984 er en forberedende akt, der ikke kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål. Rådet er af den opfattelse, at kun det endeligt vedtagne budget og tilkendegivelsen af denne vedtagelse ved Parlamentets formand er endelige akter, der kan gøres til genstand for annullationssøgsmål. Endelig har Parlamentet anført, at sagen må afvises af to grunde. For det første er de anfægte akter forberedende akter. For det andet har alene Parlamentet i medfør af en fælles erklæring fra institutionerne (EFT C 194, 1982, s. 1) beføjelse til at træffe afgørelse vedrø-

rende sit budget. Sagsøgeren har således ikke rettet sit søgsmål mod den egentligt ansvarlige for artikel 3708 i det almindelige budget.

6. Sagsøgeren har gjort gældende, at der skal foretages en gennemgang af proceduren til vedtagelse af det almindelige budet. Det fremgår af en sådan gennemgang, at de gennemførte akter på ethvert trin af proceduren medfører, at institutionen tvangsmæssigt fastholdes af den beslutning, den skal træffe. Endvidere gælder det, at dersom denne institution ikke handler, bliver den akt, der er vedtaget på det tidligere trin, det endelige budget. Følgelig gælder det, at akterne i forbindelse med budgetproceduren — enten fordi de har virkning for beslutningen på det senere trin, eller fordi de kan udløse en række retsvirkninger i fremtiden — ikke kan anses som foreberedende akter.

7. I medfør af procesreglementets artikel 92, stk. 2, kan Domstolen til enhver tid af egen drift efterprøve, om sagen skal afvises på grund af ufravigelige procesforudsætninger. I denne sag er en af de betingelser, der er fastsat i EØF-traktatens artikel 173, stk. 1, åbenbart ikke opfyldt. Artikel 1, stk. 1, i finansforordningen af 21. december 1977 definerer nemlig budgettet som »det dokument, der hvert år forud fastlægger Fællesskabernes forudselige indtægter og bevilger deres forudselige udgifter«. Vedtagelsen af budgettet er således ikke andet end en tilladelse til at afholde udgifterne. Ingen fysisk eller juridisk person kan således under nogen omstændigheder være umiddelbart berørt af akter, der er et led i denne vedtagelse. Sådanne personer kan alene eventuelt være berørt af akter, der træffes til gennemførelse af budgettet.

8. Da afgørelse alene kan træffes på grundlag af sagens akter, findes det ikke nødvendigt, at parterne afgiver mundtlige indlæg. Følgelig kan det på grundlag af EØF-traktatens artikel 173 og procesreglementets artikel 92, stk. 2, fastslås, at sagen er anlagt af en juridisk person, der ikke er umiddelbart berørt af de anfægtede akter, hvorfor sagen må afvises.

Af disse grunde

på grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten

bestemmer

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten Mackenzie Stuart, afdelingsformændene T. Koopmans, K. Bahlmann og Y. Galmot, dommerne A. O'Keeffe, G. Bosco, O. Due, U. Everling og R. Joliet,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: P. Heim

1. **Sagen afvises.**

2. **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Luxembourg den 26. september 1984.

For justitssekretæren

J. A. Pompe
Assisterende justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident